

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שריטה וגזידה אחת היא, וכתוב התם למת.	קסבר רבי יוסי:										!	◇	כא.
המשרט בכלי - חייב.	שמואל:											◇	כא.
שריטה וגזידה אחת היא, אלא ששריטה ביד וגזידה בכלי	מיתבי:										!	◇	כא.
הוא דאמר כרבי יוסי.												◇	כא.
על מת, בין ביד בין בכלי - חייב על עבודת כוכבים, ביד - חייב, בכלי - פטור.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:											◇	כא.
והא אפכא כתיב: (מלכים א' י"ח) ויתגודדו כמשפטם בחרבות וברמחים												◇	כא.
אלא אימא: ביד - פטור, בכלי - חייב.												◇	כא.
והייב על הראש.												◇	כא.
מחוי רב ששת: בין פירקי רישא.	[רב ששת]											◇	כא.
ועל הזקן - שתיים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה.												◇	כא.
מחוי רב ששת: בין פירקי דיקנא.	[רב ששת]											◇	כא.
אם נטלן וכלי.	רבי אליעזר:											◇	כא.
הד לאו הוא.	קסבר: [רבי אליעזר]											◇	כא.
ואינו חייב עד שיטלנו בתער.												◇	כא.
(ויקרא כ"א) ופאת זקנם לא יגלחו - יכול אפ"י גלחו במספרים יהא חייב? ת"ל: (ויקרא י"ט) לא תשחית אי לא תשחית, יכול אם לקטו במלקט ורהיטני יהא חייב? תלמוד לומר: לא יגלחו, הא כיצד? גילוח שיש בו השחתה, הוי אומר: זה תער.	ת"ר: [ת"ק]											◇	כא.
אפילו לקטו במלקט ורהיטני חייב.	רבי אליעזר:											◇	כא.
מה נפשך? אי גמיר גזירה שוה, ליבעי תער אי לא גמיר ג"ש, מספרים נמי לא												◇	כא.
לעולם גמיר ג"ש, וקסבר: הני נמי גילוח עבדי.												◇	כא.
הכותב כתובת קעקע, כתב ולא קעקע, קעקע ולא כתב - אינו חייב עד שיכתוב ויקעקע בידו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם												◇	כא.
אינו חייב עד שיכתוב שם את השם, שנאמר: (ויקרא י"ט) וכתובת קעקע לא תתנו בכס אני ה'.	ר"ש בן יהודה משום ר' שמעון											◇	כא.
עד דיכתוב אני ה' ממש?	רב אחא ברביה דרבא לרב אשי:											◇	כא.
לא	אמר ליה: [רב אשי]											◇	כא.
אינו חייב עד שיכתוב שם עבודת כוכבים, שנאמר: וכתובת קעקע לא תתנו בכס אני ה', אני ה' - ולא אחר.	כדנתי בר קפרא:											◇	כא.
אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו, מפני שנראית ככתובת קעקע.	רב מלכיא אמר רב אדא בר אהבה:											◇	כא.
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו. בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיא.	רב נחמן ברביה דרב איקא:											◇	כא.
מתניתין ומתניתא רב מלכיא, שמעתתא רב מלכיו, וסימניך: מתניתא מלכתא.	רב פפא:											◇	כא.
מאי בנייהו?												◇	כא.
איכא בנייהו: שפחות.												◇	כא.
רב ביבי בר אביי קפיד אפ"י אריבדא דכוסילתא.	[רב ביבי בר אביי]											◇	כא.

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:
--

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל מקום שיש שם מכה - מכתו מוכיח עליו.	רב אשי:										◆	■
נזיר שהיה שותה יין כל היום - אין חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת.												■
היה מטמא למתים כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תטמא אל תטמא והוא מטמא - חייב על כל אחת ואחת.												■
היה מגלח כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תגלח אל תגלח והוא מגלח - חייב על כל אחת ואחת. היה לבוש בכלאים כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תלבש, אל תלבש והוא פושט ולובש - חייב על כל אחת ואחת.												■
יש חורש תלם א' וחייב עליו משום שמונה לאוין: החורש בשור וחמור, והן מוקדשין, וכלאים בכרם, ובשביעית, ויום טוב, וכהן נזיר בבית הטומאה.	[רבנן]										◆	■
אף הלובש כלאים.	חנניא בן חכניאי:										◆	■
אינו השם.	אמרו לו: [רבנן]											◆
אף הנזיר לא הוא השם.	אמר להם: [חנניא בן חכניאי]											◆
לא פושט ולובש ממש אלא אפי' מכניס ומוציא בית יד אונקלי שלו	רב ביבי אמר רב אסי:											◆
מחוי רב אחא בריה דרב איקא: עיולי ואפוקי.	[רב אחא בריה דרב איקא]											○
אפילו לא שהה אלא כדי לפשוט וללבוש - חייב.	רב אשי:											◆
יש חורש תלם וכו'.												■
החופה בכלאים - לוקה.	רבי ינאי, בחבורה נמנו וגמרו:											◆
לאו משנתנו היא זו?	אמר להן רבי יוחנן:											◇
יש חורש תלם אחד וחייב עליו משום שמונה לאוין: החורש בשור ובחמור והן מוקדשין וכלאים בכרם	[תנן]											◇
האי חורש דמחייב משום כלאים היכי משכחת לה? לאו דמיכסי בהדיה דאזיל												◇
אי לא דדלאי לך חספא, מי משכחת מרגניתא תותה?	א"ל: רבי ינאי]											◇
אי לא דקילסך גברא רבה, הוה אמינא: מתני' מני? רבי עקיבא היא	ריש לקיש לר' יוחנן:											◇
המקיים כלאים - לוקה.	דאמר: [רבי עקיבא]											◇
מאי רבי עקיבא?												^
המנכס והמחפה בכלאים - לוקה	דתניא: [ת"ק]											◆
אף המקיים.	רבי עקיבא:											◆
מאי - טעמא דר' עקיבא?												^
(ויקרא י"ט) שדך לא תורע כלאים - אין לי אלא זורע, מקיים מנין? ת"ל: (ויקרא י"ט) כלאים שדך לא	דתניא:											◇
ולילקי נמי משום זורע ביום טוב	עולא לרב נחמן:											◇
תנא ושייר.	א"ל: [רב נחמן]											◇
תנא קתני שמונה, ואת אמרת: תנא ושייר	א"ל: [עולא]											◇
יש חילוק מלאכות בשבת, ואין חילוק מלאכות ביום טוב.	רבא:											◇
עדא תהא.	אמר ליה: [עולא]											■
ואין חילוק מלאכות ביום טוב?	איתיביה אביי:											◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה- O	statement-מימרא ■ קושיא- challenge ∷ שאלה- question ^ תירוץ- answer ! ראיה- proof ■
מקרא-<u>key</u>:	

מכות-אלו הן הלוקין
מימרא
המבשל גיד בחלב ביו"ט ואכלו - לוקה חמש: לוקה משום אוכל גיד, ולוקה משום מבשל ביום טוב שלא לצורך, ולוקה משום מבשל גיד בחלב, ולוקה משום אוכל בשר בחלב, ולוקה משום הבערה

מאן דאמר	Talmud Navigator										
והתניא:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
								◇	∷	■	כא: